LANKA VITHTHI ලංකාවිත්ති JULY 10, 2010 ජූලි මාසය

ලොව සියළු රණවිරුවන්ගේ වෛදීයට, කැපවීමට සහ මනුෂෳත්වයට උපහාර පිණිස

THE STORY OF A SOLDIER

A nurse took the tired, anxious serviceman to the bedside. "Your son is here," she said to the old man.

She had to repeat the words several times before the patient's eyes opened.

Heavily sedated because of the pain of his heart attack, he dimly saw the young uniformed Marine standing outside the oxygen tent.. He reached out his hand. The Marine wrapped his toughened fingers around the old man's limp ones, squeezing a message of love and encouragement.

The nurse brought a chair so that the Marine could sit beside the bed. All through the night the young Marine sat there in the poorly lighted ward, holding the old man's hand and offering him words of love and strength. Occasionally, the nurse suggested that the Marine move away and rest awhile.

He refused. Whenever the nurse came into the ward, the Marine was oblivious of her and of the night noises of the hospital - the clanking of the oxygen tank, the laughter of the night staff members exchanging greetings, the cries and moans of the other patients...

Now and then she heard him say a few gentle words. The dying man said nothing, only held tightly to his son all through the night.

Along towards dawn, the old man died. The Marine released the now lifeless hand he had been holding and went to tell the nurse. While she did what she had to do,

Finally, she returned. She started to offer words of sympathy, but the Marine interrupted her.

"Who was that man?" he asked.

The nurse was startled, "He was your father," she

- "No, he wasn't," the Marine replied. "I never saw him before in my life.....
- "Then why didn't you say something when I took you to him....?'

"I knew right away there had been a mistake, but I also knew he needed his son, and his son just wasn't here."

- " When I realized that he was too sick to tell whether or not I was his son, knowing how much he needed me, I stayed."
- " I came here tonight to find a Mr. William Grey. His son was killed in Iraq yesterday evening, and I was sent to inform him. What was this gentleman's name...?"

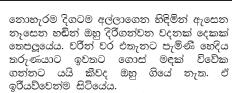
The Nurse with tears in her eyes answered....

- "Mr. William Grey....."
- **වේ**හෙසට පත්, එමෙන්ම තැවුලෙන් යුතු සිතින් පසුවන බව පෙනෙන හමුදා භටයා වෙත ට ගිය සාත්තු සේවිකාව ඔහු කැටුව වාට්ටුවේ එක් අසාධා ලෙඩෙකුගේ ඇඳ වෙතට ගියාය.
- " මෙන්න පුතා ඇවිත් ඉන්නවා....." ඇය මහල්ලාට සෙමෙන් කීවාය. ඒ වදන් කීපවත්වක්ම ඇයට කියන්නට සිදුවිය. ලෙඩා මදක් ඇස් විවර කළේ ඉන් පසුව ය.

සෑදී තිබුණු දරුණු හෘදයා-බාධයේ වේදනාව සමනය වෙන්නට නින්ද යන බෙහෙත් එන්නත් කරනු ලැබ සිටි මහලු මිනිසා ට බාගෙට විවර වූ දැසට ඔක්සිජන් සිලින්ඩරය ළහ හිටගෙන සිටින යුනිපෝමයෙන් තරු-ණ භටයා සැරසුණු පෙනිණ. ඔහු ආයාසයෙන් සෙමෙන් ඒ දෙසට සිය දකුණත දිගු කළේය. තරුණ භටයා සිය ශක්තිමත් අතින් මහල්ලා දිගු කළ දුබල අත අල්ලාගෙන ස්පර්ශයෙන් දැනවූයේ තමා තුළ ඇති සෙනෙහස ය.

ඉවත ගිය හෙදිය ආපසු එතැනට පැමිණියේ පුටුවක් ද රැගෙන ය. හිටගෙන සිටි තරුණ භටයාට ලෙඩාගේ ඇඳ ළහම හිඳගන්නට ඇය සැලැස්සුවා ය.

මුළු රැයම හමුදා තරුණයා එම මලානික එළිය ඇති නිහඩ වාට්ටුවේ මහල්ලාගේ අත අත්

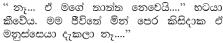

මේ සියල්ල අතරේ හෙදියන් සේවා කාලය මාරුවෙනු, එනු, යනු ද, අනෙක් ලෙඩුන් කෙඳිරිගාන හඩද, අතරින් පතර හෙදියන් හිනා වෙන හඩද, ඇසුණේ නමුදු ඔහුට ඒ කිසිවක් ඇසුණු බවක්වත් නොපෙනුණි. මහල්ලා වෙතට ම යෙමුවූ සිතින් ඔහුගේ අත අල්ලාගෙනම යමක් වරින් වර තෙපලුවේය. හෙදියද තරුණ යා ලෙඩාට සෙමෙන් කතාකරන බව වටහා ගත්තාය. දෑස් පියාගෙන වුන් ලෙඩා වචනයක් වත් කතා කළේ නැත. ඔහු නිසොල්මන්ව සිය පුතාගේ අත තදින් අල්ලාගෙන සිටියේය.

අඑයමට ආසන්නව මහලු මිනිසා මිය ගියේය. තරුණ භටයා මුළු රැයක් පූරා අල්ලා ගෙන සිටි මහල්ලාගේ අත අත්හැරියේ එවිටය. ඔහු නැගිට ගොස් ලෙඩා මියගිය වග හෙදියට දැන්නුවේය. ඇය වහා ලෙඩාගේ ඇඳ ළහට පැමිණ කළයුතු යම් කාය්‍යියන්හි තිරිත වෙද්දී තරුණයා මදක් ඈතට වී බලා සිටියේය.

සිය කායෳීයන් නිමවා අවසානයේ හෙදිය තරුණ භටයා වෙතට පැමිණ සිය ශෝකය ඔහු වෙත පුකාශ කළාය. එහිදී ඇයගේ කතා වට බාධාකරමින් තරුණයා මෙසේ ඇසුවේය.

" ඇත්තට කවුද ඒ මැරුණු මනුස්සයා ? " ඉන් විමතියට පත් හෙදිය.... " හරි පුදුම පුශ්තයක් නේ අහන්නෙ! ඒ ඔයාගෙ තාත්ත නේ!...." යනුවෙන් කීවා ය.

- " එහෙම නම් මම මූලින්ම ලෙඩාගෙ ඇඳ ළහට එක්ක ගිය වෙලාවෙ මට ඒ බව කිව්වෙ තැත්තෙ ඇයි ? " හෙදිය ඇසුවා ය.
- '' මට මුලදිම වැටහුණා මෙතන ලොකු වැරැද්දක්, පටලැවීමක් වෙලා තිබෙන බව.... ඒ එක්කම මට තේරුණා ඒ එක්කෙනාට තමන් ගෙ පුතාව දකින්න අවශා වෙලා තිබුණු බවත්, පුතා දැන් මෙතන නැති බවත්.... ඉතින් මම කොහොමද එච්චර අසාධා තත්වෙන් ඉන්න කෙතෙකුට කියන්නෙ මම නෙවෙයි එයාගෙ පුතා කියලා.... පුතා ළහින් ඉන්නවා නම් __ කියන ඒ මනුස්සෙයගෙ දැඩි ආසාව දැනුනම මම තීරණය කළා එතන එහෙම ඉන්න.....
- " ඇත්තටම මම ආවෙ විලියම් ගේූ කියලා කෙතෙක් හොයාගෙන, එයාට පණිවුඩයක්
- '' හමුදාවෙ ඉන්න එයාගෙ පුතා ඊයේ හවස ඉරාකයේ දි යුද බිමේ වෙඩි වැදිලා මැරුණා... අපේ ප්ලැටූන් එකෙන් මාව එව්වෙ ඒ බව මිස්ට විලියම් ගේට කියන්න.... ඒ එක්කෙනාගේ නම මොකක්ද...?....."

මේ මොහොතේ හෙදියගේ දැසට කඳුඑ ගලා එමින් තිබිණ. ඇය තරුණ භටයාට මෙසේ කීවා ය.

' එයාගෙ නම.... විලියම් ගේු......''

◆ දිපා සඳමාලි හේරත් Deepa Sandamali Herath - USA

මාතර සිට අකුරැස්ස බලා ධාවනය වීමට නියමිත පෞද්ගලික බසයක් අදාළ වේදිකාව අසල නවතා තිබිණ. බසය තුළ සැහෙන පිරිසක් තෙරපෙමින් සිටියහ. වෙලාව මධාානනය වූයෙන්ද, මේ දිනවල පවතින අධික උෂ්ණත්වය නිසාද හැම මගියෙකුම පාහේ සිටියේ දැඩි අපහසුතාවෙනි. බසය තුළ මැද හරියේ අසුන් ගෙන සිටියේ තරුණ මවකි. අමුතුම මාදි ලියේ ගවුමක් ඇඳ සිටි ඕ ගත පුරා රන් ආභරණ රැසක් පැළඳ සිටියාය. හිසකෙස්ද පැහැ ගන්වා අමුතුම මෝස්තරයකට සකසා සිටි ඇය වෙතින් දර්ශනය වූයේ මැද පෙරදිග රටක දිගු කලක් සිටි පැමිණි කතකගේ ස්වරූපයයි.

ඇයගේ උකුලේ වසර තුනක් පමණ වයසැති කුඩා දරුවෙකි. දරුවාට ද අමුතුම ආකාරයක ඇඳුමක් අන්ද-වා රත් ආභරණ පළත්දා තිබිණ. එම ඇඳුම මේ දිනවලට කොහෙත්ම තොගැල පෙන, ශීතාධික රටවලට ගැලපෙන ඉතා ගොරෝසු එකක් විය.

නොසන්සුන් විය. ඔහු කලබල කරමින් හඩන්නට පටන් ගත්තේය. මව දරුවා ඇමතුවේ අමුතුම ලතාවකට්ය.

" වයි බේබි දිස්..? වයි ඔයා කුයි.?" දරුවාගේ හැඩීම වැඩිවිය. අධික උෂ්ණය නිසා දරුවා "ඔයාට මොනාද බේබ් ඕනි ? ඔයාට අයිස් කුීම් ඕනිද? ටෝයිස් ඕනිද? චොකෝ ඕනිද? ටෙල් බේබි... ටෙල්...." ඇය යළි කීවාය. එහෙත් දරුවා නොනවත්වාම හඩයි.

" ලුක් බේබි.... අන්න එලිපන්ට් කෙනෙක් යනවා... වෙරි බිග් එලිපන්ට් කෙනෙක්...."

ඇය එවර දරුවාගේ අවධානය වෙනතක යොමුකරමින් කීවාය. පිටත දරුවා ජනේලයෙන් බැලුවේය. අලියෙක් නුදුටු හේ පෙරටත් වඩා හයියෙන් අඩන්නට පටන් ගත්තේය.

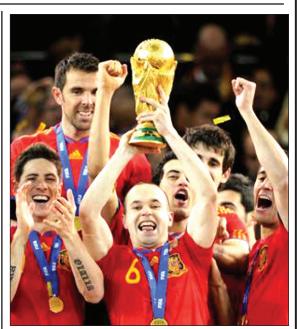
" කුයි කරන්න එපා බේබි.. ඔයාට ඕනි මොනාද? ටෙල් මී.. මම ඉමීඩියට්ලි සප්ලයි කරනවා... බේබ් පුොමිස්...'' ඇය යළිත් කීවාය. දරුවාට තම මවගේ අන්ඩර දෙමළ තේරුණේ නැත. දැන් ඔහු මහා පෙරළියක් කර්මින් උස්නඩින් නඩයි.

ඔය දරුව අඩන්නෙ දාඩිය දාන නිසා.... ඔය ඇඳුම ගලවලා.. මෙන්න මේ පත්තරෙන් ටිකක් පවත් ගහනවා... ඔය අන්ඩර දෙමළ නැතුවට දරුවා අගේට නැලවේවි..."

බසයේ සිටි වයෝවෘද්ධ මගියෙක් උස් හඩින් කියමින් ඇයට තමා අත තිබූ පුවත්පත දිගු කළේය. බසයේ සිටි මගීහු සිනාසෙන්නට වූහ.

ලැජ්ජාවට පත් කාන්තාව දරුවාගේ ඇළුම ගලවා පුවත්පතින් පවන් සලන්නට වූවාය. මොහොනකින් දරුවා නිහඬිව නිදියන්නට වීය.

> එන්. ගුණවර්ධන අතුරලිය Sri Lanka

The champions of the world The national football team of Spain won the 2010 World Cup beating Netherlands 1-0 Jaya Veva!